

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНУ «ІНСТИТУТ МОДЕРНІЗАЦІЇ ЗМІСТУ ОСВІТИ
ДУ «НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР ВИЩОЇ ТА ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ»**

МАТЕРІАЛИ

**Всеукраїнської науково-практичної конференції
здобувачів вищої освіти**

«МОЛОДЬ – АГРАРНИЙ НАУЦІ ВИРОБНИЦТВУ»

Актуальні питання законодавства

14 квітня 2023 року

Біла Церква

2023

людини, яка їх вживає. У зарубіжній літературі проблемі продовольчої безпеки у контексті використання нових методів у процесі селекції приділяється велика увага [1, с.44].

Сьогодні більшість новітніх методів селекції рослин тяжіють до внесення змін безпосередньо до структури ДНК. В результаті, за визначенням ВООЗ, виходять нові сорти, які не могли утворитися в природі внаслідок розмноження чи природної рекомбінації (перемішування генів). Сам процес одержання таких сортів звичайний, проте де межа таких змін?

Необхідно також відзначити, що інші об'єкти тваринного світу, такі як культури клітин рослин та тварин, штами мікроорганізмів охороняються не як селекційні досягнення, а як винаходи. Селекція мікроорганізмів є найважливішим напрямком у біотехнології. Важливо розмежувати, що патент стосовно винаходів видається на спосіб отримання рослини, спосіб отримання зерна, спосіб отримання клітини рослини, а не сам сорт рослини. Акцент у розмежуванні об'єктів патентної та селекційної охорони має бути розставлений на ознаках однорідності та стабільності — таких характеристик трансгенні рослини не мають [2, с.356].

Однак існує думка про помилкове віднесення штамів мікроорганізмів до винаходів, так як винаходом є технічне рішення, в результаті якого можна отримати той чи інший штам. Безпосередньо штам мікроорганізму винаходом не є. За всіма ознаками його можна віднести до селекційного досягнення, проте за законодавством це не так [3]. Отже, виходить, що штам мікроорганізму як самостійний об'єкт права інтелектуальної власності не існує. Цей приклад демонструє можливість ще ширшого підходу до визначення селекційних досягнень.

Підсумовуючи, зазначимо, що необхідність спеціального правового регулювання селекційних досягнень пов'язана, насамперед, зі специфікою самого об'єкта живої природи, що потенційно відповідає ознакам селекційного досягнення. Такий об'єкт вимагає врахування особливостей з погляду як аграрного права (щодо процедури проходження державних випробувань тощо), і цивільного права. Поняття селекційного досягнення законодавчо не визначено як на міжнародному рівні, так і на національному, що, у свою чергу, не ускладнює можливість виведення визначення змісту норм спеціального розділу, однак доцільність співвідношення понять сорт рослини з критеріями їхньої охороноздатності (за аналогією з Конвенцією УПОВ) існує. Можна говорити про те, що автор-селекціонер, таким чином, законодавчо має додаткову умову видачі патенту, крім відповідності умовам охороноздатності.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Пахомова А.О. Особливості правової охорони нових сортів рослин / А.О.Пахомова // Аграрна освіта та наука: досягнення, роль, фактори росту. Інноваційні психолого-педагогічні, лінгвістичні та правові засади аграрної науки в умовах міжкультурної аграрної комунікації: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. (БНАУ, 21 жовтня 2021 року.). Біла Церква, 2021. С. 44-45.
2. Право інтелектуальної власності Європейського Союзу та законодавство України / За ред. Ю.М. Капіци: кол. авторів: Ю.М. Капіца, С.К. Ступак, В.П. Воробйов та інші. К.: Видавничий Дім «Слово», 2006. 1104 с.
3. Ткачик С.О., Ніколенко Н.Г. Міжнародна практика набуття права на сорт рослин: вимоги до експертизи і надання охорони / С.О. Ткачик, Н.Г. Ніколенко. Електронний ресурс. – режим доступу:URL: <http://journal.sops.gov.ua/article/view/67730/62970>

УДК 343.915

МАЗОРЧУК В.Д., студентка

Науковий керівник – **МАКАРЧУК В.В.**, канд. юрид. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ДЕЯКІ СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ЗЛОЧИННОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ

В тезах розглядаються деякі сучасні тенденції злочинності неповнолітніх.

Ключові слова: підліткова злочинність, криміногенні чинники, хвилі злочинності, злочини.

Особливий інтерес у вітчизняних та зарубіжних дослідників викликає причинний комплекс, що штовхає підлітків на злочин, перехід підліткової злочинності в категорію «дорослої», сучасні механізми та засоби попередження злочинності осіб, які не досягли повноліття. З метою комплексного аналізу та подальшого з'ясування сучасних тенденцій злочинності неповнолітніх, доцільно розглянути аналітичні та інформаційні матеріали, що ґрунтуються на офіційній статистичній звітності, щорічно надаються органами державної влади з 1991 по 2022 рр.

Встановлення, аналіз та осмислення тенденцій та закономірностей розвитку підліткової злочинності передбачає довгострокове спостереження за її динамікою, модифікацією та активністю. Такий моніторинг полягає, по-перше, вивчення офіційної статистики; по-друге, у встановленні взаємозв'язку між злочинністю неповнолітніх і існуючими в аналізованій період політичними, соціально-економічними, духовними, культурними та іншими реаліями [1, с. 187].

Сучасні трансформації та події, що відбуваються у державі та суспільстві мають яскраво виражений вплив як у злочинність загалом, і на підліткову злочинність: докільля виступає безпосереднім носієм криміногенних чинників і однією з найважливіших детермінантів злочинності даного виду. Подібний підхід до вивчення сучасного стану злочинності неповнолітніх сприяє з'ясуванню причин та умов, що її зумовлюють, а також можливостей прогнозування майбутнього стану злочинності досліджуваного виду [2, с. 210].

Дані офіційної статистики, що відображають стан злочинності неповнолітніх за 1991-2022 рр., в яких ми змогли виділити 5 основних хвиль підліткової злочинності в Україні та встановити причини, що сприяють загостренню проблеми злочинності неповнолітніх у конкретні часові рамки. Встановлені причини, умови та фактори, що зумовлюють подібне загострення, мають бути проаналізовані компетентними суб'єктами та враховані з метою недопущення повторних стрибків підліткової злочинності, а також вдалося простежити деякі тенденції та закономірності сучасної злочинності неповнолітніх:

1. Найвищий рівень криміногенів (1991-1997). Як причини можна вказати: 1) настання «перехідного періоду» – часу повного перебудови всіх сфер життя українців; 2) слабкість державного апарату, який може стримати рівень злочинності загалом; 3) відсутність кримінального законодавства, адаптованого до сучасних реалій.

2. У період другої хвилі (1998-2002) злочинність неповнолітніх хоч і пішла на спад, показники злочинності не різко відрізнялися від якісно-кількісних характеристик першої. Причинний комплекс, що зумовив першу хвилю, був актуалізований ударом дефолту, знецінення гривні, повним руйнуванням української економіки.

3. Показники підліткової злочинності третьої хвилі (2003-2012) вже різко відрізнялися від показників перших двох: вони знизилися практично в 1,5 рази на початку хвилі і майже в 4 рази до кінця хвилі. Основною причиною стабілізації криміногенної обстановки серед неповнолітніх в Україні стала загальна стабілізація життя в країні, поступовий вихід із соціально-економічної кризи, а також покращення якості роботи правоохоронних органів.

4. Говорячи про четверту хвилю (2012-2014) слід зазначити, що порівняно зі стрибками підліткової злочинності в попередні роки коливання четвертої хвилі незначні. Невеликий сплеск злочинності у 2013 р. може знайти пояснення у зростанні кількості злочинних діянь, скоєних підлітками у стані алкогольного та наркотичного сп'яніння, збільшенням коефіцієнта повторної злочинності неповнолітніх, зростанням злочинності у сфері незаконного обігу наркотиків.

5. Найнижчі показники злочинності були зафіксовані у період 5 хвилі (2014-2022) [3].

Отже, можемо стверджувати, що злочинність неповнолітніх відповідають світовим тенденціям зниження кількості реєстрованих протиправних діянь. При цьому, не можна не відзначити лякаюче збільшення кількості тяжких та особливо тяжких злочинів неповнолітніх з 2016 року.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Булатов Р. М., Шеслер А. В. Криміногенні міські територіальні підлітково-молодіжні угруповання. Київ, 1994. 260 с.
2. Кримінологічні проблеми попередження злочинності неповнолітніх у великому місті: досвід конкретно-соціологічного дослідження: монографія / за ред. В. В. Голіни та В. П. Ємельянова. Харків : Право, 2006. 292 с.
3. Статистика. Офіс Генерального прокурора. URL: <https://new.gp.gov.ua/ua/posts/statistika> (дата звернення: 03.04.2023).

УДК 343.01

МАТВИЄНКО М.О., студентка

Науковий керівник – **МАКАРЧУК В.В.**, канд. юрид. наук
Білоцерківський національний аграрний університет

ДЕЯКІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ ТА ЗМІН СУЧАСНОГО КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА

В тезах розглядаються деякі ознаки кримінального права, які характеризують його як галузь права та ознаки, що характеризують його розвиток.

Ключові слова: кримінальне право, наука кримінального права, предмет кримінального права, нормативні акти, казуїстичні норми.

Наука кримінального права являє собою частину юридичної науки, одну з галузей суспільних наук. Її змістом є злагоджена система кримінально-правових поглядів, ідей, уявлень про злочин і покарання. Кримінальне право як галузь права виступає для науки як предмет її вивчення.

Предмет кримінального права становлять суспільні відносини, які виникають при вчиненні злочину між особою, яка його вчинила, та державою, від імені якої виступають відповідні правоохоронні органи. Внаслідок врегулювання нормами кримінального права вони набувають форми правовідносин.

Предмет кримінального права не збігається з предметом науки кримінального права, який полягає у вивченні та теоретичному розвитку: історії цієї галузі права; джерел кримінального законодавства та практики його застосування; моделюванні розвитку кримінального законодавства; проблем підвищення дієвості кримінального законодавства; кримінального законодавства іноземних країн.

Кримінальне право – одна з фундаментальних галузей права, законодавства, наука (доктрина) і навчальна дисципліна. Кримінальне право як галузь права – це система (сукупність) юридичних норм, що встановлюють, які суспільно небезпечні діяння є кримінальними правопорушеннями, і які покарання підлягають застосуванню до осіб, що їх вчинили.

Кримінальне право започатковувалося тисячі років назад. Перші письмові пам'ятки свідчать, що вбивства, тілесні ушкодження, зґвалтування, самовільне заволодіння майном, зрада інтересів свого роду супроводжували людство з моменту його виникнення. В ті часи їм протидіяли за "правом сильного", використовуючи кровну помсту та інші методи фізичного впливу.

З часом люди дійшли до висновку усвідомивши, що необхідно замінити самочинну розправу за вчинки, небажані для кожного окремо і суспільства в цілому, правилами, які були загальні для всіх. Пов'язано це було з виникненням приватної власності та появою публічної влади, тобто необхідність підкорення сваволі кожної окремої людини інтересам суспільства [1, с. 51].

Перші нормативні акти, містили в собі положення кримінально-правового характеру. Так, Судебник Вавилонського царя Хамурапі (2 тисячі років до н. е.) передбачав відповідальність за самовільне заволодіння чужими предметами, убивство. У

ЗМІСТ

Вовкотруб А.О., Ордіна Л.Л. Історико-культурна спадщина українського народу в умовах російсько-української війни.....	3
Гроза В.С., Терещук М.М. Особливості парламентаризму в Кіпрі: досвід для України.....	5
Калініченко К.В., Новак Т.С. Визначення розміру шкоди, завданої землі внаслідок бойових дій під час воєнного стану: окремі аспекти правового регулювання.....	7
Клешня В.В., Макарчук В.В. Деякі правові аспекти накладання адміністративних стягнень.....	9
Кліпач В.М., Майстренко К.М. Удосконалення системи державного та громадського контролю за діяльністю органу місцевого самоврядування.....	10
Коломієць Д.О., Росавицький О.О. Евтаназія: жити чи померати?!.....	12
Лагода О.Ю., Сімакова С.І. Актуальні проблеми застосування електронних доказів у кримінальному процесі.....	13
Лагода О.Ю., Мельник В.О. Проблеми складення позовної заяви в порядку цивільного процесуального законодавства.....	17
Лещук Ю.І., Макарчук В.В. Деякі правові аспекти проведення земельної реформи в Україні (у контексті сталого розвитку).....	18
Литвин А.Л., Макарчук В.В. Окремі аспекти реалізації прав на медичну допомогу та доступність медичних послуг.....	20
Ліповцова Д.С., Терещук М.М. Правове регулювання управління корпораціями в Україні.....	21
Луценко О.Д., Пахомова А.О. Особливості правового визначення поняття «селекційні досягнення».....	23
Мазорчук В.Д., Макарчук В.В. Деякі сучасні тенденції злочинності неповнолітніх.....	24
Матвієнко М.О., Макарчук В.В. Деякі правові аспекти розвитку та змін сучасного кримінального права.....	26
Палій А.А., Макарчук В.В. Евтаназія – спасіння чи самогубство?.....	28
Самойленко І.Г., Макарчук В.В. Деякі особливості правового регулювання трудової діяльності в умовах воєнного стану.....	29
Сніжко І.В., Ордіна Л.Л. Історія виникнення і розвитку української валюти.....	30
Смаглюк В.В., Терещук М.М. Правове регулювання обігу крипто валют.....	32
Сергєєв О.В., Аргат Я.П. Домашнє насильство як одна з актуальних проблем сімейного законодавства.....	35
Сморода П.О., Аргат Я.П. Проблеми легалізації одностатевих шлюбів в Україні.....	36
Сергєєв О.В., Сімакова С.І. Торгівля людьми як порушення прав людини: аналіз проблеми та пошук рішень протидії.....	38
Сергєєв О.В., Сімакова С.І. Проблеми збирання доказів у кримінальному процесі.....	39
Тищенко О.В., Настіна О.І. Правове регулювання охорони земель в умовах правового режиму воєнного стану в Україні.....	41
Фурдецька А.І., Терещук М.М. Амбазонський конфлікт: шляхи вирішення міжетнічних проблем...42	
Щербина О.Є., Настіна О.І. Можливості протидії корупції через правові механізми відновних практик.....	44
Льчук М.П., Пахомова А.О. Щодо питання розвитку органічного виробництва в умовах сьогодення.....	45